

**Protokollat
med
tilkendegivelse af 19. januar 2023
om
udskillelse af ferielovsfortolknings spørgsmål til behandling ved de almindelige domstole
i
faglig voldgiftssag 2022-1199:**

**Fagligt Fælles Forbund
for
A
(advokat Evelyn Jørgensen)**

mod

**Dansk Industri Overenskomst I
for
Busselskab X
(advokat Thomas Nielsen)**

1. Uoverensstemmelsen

Sagen angår en chauffør, som blev bortvist den 4. august 2022. Hovedspørgsmålet under sagen er, om bortvisningen var berettiget. Klagers principale påstand er underkendelse og genansættelse, klagers subsidiære påstand går på betaling af erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden opgjort til 114.876,62 kr. og af godtgørelse på 268.045,46 kr.

Uoverensstemmelsen er behandlet på et mæglingssmøde den 6. september 2022. Parterne kunne ikke opnå enighed. 3F tog forbehold for at videreføre sagen. Af referatet af mødet fremgår, at der var enighed mellem parterne om, ”at sagen i givet fald behandles samlet ved faglig voldgift”.

Sagen er herefter indbragt for faglig voldgift ved klageskrift af 25. oktober 2022. Under den fortsatte skriftveksling er der opstået en uenighed om opgørelsen af erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden.

Indklagede er af den opfattelse, at bortvisning i relation til ferieloven, lovbkg. nr. 230 af 12. februar 2021 om ferie, ligesom efter den tidligere ferielov skal sidestilles med fritstilling.

Tilgodehavende ferie skal anses for afholdt i videst muligt omfang. Erstatningskravet i sagen vedrørende mistet løn i opsigelsesperioden skal korrigeres for feriegodtgørelse relateret til optjent, men ikke afholdt ferie for optjeningsåret 2021/2022 samt 2022/2023. Indklagede har i svarskriftet afgivet modregningserklæring for 15 feriedage, som skal anses for afholdt i opsigelsesperioden.

Klager har i replikken bestridt, at der er adgang til sådan modregning efter den nye ferielov med samtidighedsferie.

Parterne er enige om, at den foreliggende uenighed om, i hvilket omfang ferie kan anses for afholdt i opsigelsesperioden, såfremt bortvisningen anses for uberettiget, angår et principielt spørgsmål om forståelsen af den nye ferielov af væsentlig betydning for den løbende håndtering af alle sager mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, hvor spørgsmålet om modregning af ferie bliver aktuelt. For hele arbejdsmarkedet drejer det sig hvert år om et betydeligt antal sager og væsentlige beløb.

Klager mener, at spørgsmålet er velegnet til afgørelse ved faglig voldgift med udvidet formandskab, jf. arbejdsretslovens § 25, stk. 3.

Indklagede mener, at der er tale om uenighed om lovfortolkning af en karakter, som henhører under de almindelige domstole, og som derfor bør udskilles til behandling ved de almindelige domstole.

Spørgsmålet om sagens videre behandling er forhandlet på et forberedende møde den 19. januar 2023. Mødet blev afholdt digitalt. Opmanden tilkendegav mundtligt med en nærmere begrundelse, at det omtvistede ferielovsspørgsmål skal afgøres ved de almindelige domstole, jf. nedenfor i afsnit 2. Parterne enedes herefter om sagens videreførelse, jf. nedenfor under 3.

2. Opmandens tilkendegivelse

Parterne har på mæglingmødet den 6. september 2023 aftalt, at sagen om bortvisningen skal behandles ved faglig voldgift. Sagen henhører således under faglig voldgift i medfør af arbejdsretslovens § 21, nr. 3.

Uenigheden om forståelsen af ferieloven har først vist sig under sagens forberedelse for faglig voldgift, og parternes aftale på mæglingsmødet den 6. september 2023 om sagens behandling ved faglig voldgift kan ikke anses at indeholde en aftale om behandlingen af dette lovfortolkningsspørgsmål ved faglig voldgift.

En faglig voldgiftsret kan i medfør af arbejdsretslovens § 24, stk. 1, behandle en sag indbragt efter § 21, selv om stillingtagen til lovgivning er af betydning for afgørelsen af sagen. Uenigheden angår imidlertid et principielt lovfortolkningsspørgsmål af videregående betydning, som ikke er afklaret i retspraksis. I overensstemmelse med forarbejderne til bestemmelsen, jf. betænkning nr. 1489/2007 om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter s. 29, jf. s. 23 f, og arbejdsretlig praksis, jf. Arbejdsrettens retsformandsafgørelse af 26. juni 2018 i sag AR2017.0801, skal et sådant principielt, uafklaret lovfortolkningsspørgsmål afgøres ved de almindelige domstole. Det må derfor udskilles af den foreliggende faglig voldgiftssag til afgørelse ved de almindelige domstole.

3. Sagens fortsatte behandling

Parterne tog denne tilkendegivelse til efterretning og drøftede på dette grundlag sagens videre behandling, herunder om sagen skal udsættes på afgørelsen af ferielovsspørgsmålet ved de almindelige domstole, eller om ferielovsspørgsmålet skal udskilles til eventuel efterfølgende afgørelse ved de almindelige domstole. Efter drøftelse er parterne enige om følgende:

Sagen er berammet til hovedforhandling den 31. januar 2023. Hovedforhandling den dag fastholdes. Spørgsmålet om, hvorvidt der kan foretages fradrag for ferie i erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden, udskilles til eventuel efterfølgende afgørelse ved de almindelige domstole. Senest til hovedforhandlingen den 31. januar 2023 afklarer parterne, hvad uenigheden om modregning af ferie i kravet om erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden beløber sig til. Dette beløb udgår af klagers påstand for den faglige voldgiftsret, idet klager, såfremt der gives medhold i kravet om erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden, ved de almindelige domstole kan anlægge sag om betaling af det således fratrukne beløb.

Børge Dahl